

HMMM..
BBQ
25 SEPT

BLAD GROEN

JAARGANG 12 NR 3

NA DE
EHEC-UITBRAAK

ROZEN &
FRAMBOZEN

EEN BOERIN OP
HOGE HAKKEN

BARBEQUE!

Zorg dat je erbij bent!

zondag 25 september
16.00u verenigingsgebouw

Aan ieder tuinseizoen komt een eind. We sluiten dit tuinjaar met elkaar op een gezellige manier af. Met een barbecue!

Er is genoeg te eten, te drinken en ... muziek.
Meld je vóór 18 september aan bij Arie Smulders:
a.smulders@zonnet.nl of 06-4234980

Ben je vegetariër? Geef dat dan door bij je aanmelding.
Bijdrage 6 euro p.p. Kinderen tot 12 jaar gratis.

Organisatie

Arie Smulders tuin 15
Sebastiaan Westphal tuin 80
Joke Goossens tuin 64
Evert Muntslag tuin 31

Nazomer

Door een van de natste zomers sinds de weermetingen, trof iedereen na de vakantie bij terugkomst de tuin als een jungle aan. En wie thuis was gebleven en zich voorbereid had op een paar weken rust in de tuin, liep constant te wieden en kon aan de slag om bessen te oogsten, want door het warme voorjaar bogen de takken door. De voorraden in de diepvrieskist en de keukenkast zullen mooi zijn aangevuld.

In dit nummer van Bladgroen hebben we een aantal portretten gemaakt van harde werkers die zorgen dat hun tuinen er mooi uitzien en de vereniging goed draait. Op de omslag staat Gertia Haerkens, onze nieuwe secretaris. Ze heeft samen met zoon Sammy een verwaarloosde tuin een facelift gegeven. We waren op de koffie bij de familie Van der Tol, bekend van de prachtige dahlia's en de palm in hun tuin. En Henk Vreekamp vertrouwde ons iets toe over zijn grote actieverleden. Naast alle dieren die we zelf op het complex hebben binnengehaald (bijen, slangen) zijn er nu een paar bijgekomen die onze gastvrijheid ernstig op de proef stellen: konijnen! Ze huppelen van grasveld naar grasveld en eten intussen alles op wat van hun gading is. Het bestuur heeft inmiddels voor omheiningen gezorgd, en een strenge winter doet straks de rest, maar het is een zorgelijke situatie. Sommigen denken er zelfs aan om hun menu met wild uit te gaan breiden, maar zo autarkisch zijn we nu ook weer niet.

Vlak voor de zomer werden we opgeschrikt door een nieuwe bacterie, EHEC, die zich vooral zou nestelen in ecologisch geteelde gewassen en in organische mest. Dat raakt natuurlijk ook onze vereniging. We hebben het uitgezocht en wie de juiste maatregelen neemt, kan gewoon doorgaan met eten uit de tuin. Al die berichtgeving over groenten heeft er inmiddels wel voor gezorgd dat er steeds meer vraag is naar volkstuinen waar mensen hun eigen groenten kunnen kweken. En dat is goed, want zo komt er steeds meer belangstelling en waardering voor ons werk. Als de verbreding van de A27 ons ooit zou bedreigen, dan hebben we weer een extra argument waarom we moeten blijven waar we zijn.

De redactie

...ZOEKT NIEUWE AANWAS

Met veel plezier maakt de redactie van Bladgroen elke drie maanden een nieuwe editie van ons verenigingsblad. We stellen daarbij hoge eisen aan onszelf, en dat betekent een behoorlijke inzet. De redactie is daarvoor nu wat klein aan het worden, doordat mensen af moesten haken vanwege hun drukke werk, of – hoe toepasselijk voor onze vereniging – de komst van een baby. Daarom zoeken we:

redactielid Iemand die mee wil denken over de inhoud en de koers van Bladgroen, en ook zelf bijdragen kan leveren. Ervaring met schrijven/redactie vinden we belangrijk, net zoals gevoel voor nieuws, belangstelling voor 'de mens achter de tuinder', gevoel voor humor en het besef dat je houden aan deadlines een blad scherp, actueel en aantrekkelijk maakt. De redactie vergadert regelmatig en houdt nauw contact met het bestuur en individuele leden.

schrijvers Mensen met een vlotte pen die op verzoek en in opdracht van de redactie bijdragen willen leveren aan Bladgroen. Dat kan ook een terugkerende rubriek zijn (puzzel, kinderpagina, tuingeschiedenis, etc).

vormgever/dtp/fotograaf

We zoeken iemand die enige ervaring heeft met InDesign, (digitale) fotografie en zelfstandig met de door Tessa Lavrijsen ontwikkelde basis layout kan werken. Hiervoor heb je een computer met de juiste software nodig (zoals Adobe CS3/4).

Aarzel niet om te reageren. Voeg daarbij wat voorbeelden van je werk. We nemen dan snel contact met je op. Reacties graag aan: pterreehorst@xs4all.nl

PS: de redactieleden en andere medewerkers aan Bladgroen worden gecompenseerd doordat ze geen of minder tuindiensten draaien, eea in overleg met het bestuur.

INHOUD

007 Na de EHEC-uitbraak.

Kunnen we nog uit de tuin eten, met al die bacteriën die ons bedreigen? Staese Baars ging op onderzoek uit en stelt ons gerust.

008 EEN BOERIN OP HOGE HAKKEN

Gertia Haerkens is een Brabantse plattelandsdochter die bij toeval in Utrecht kwam. Door haar tuin voelt ze zich hier pas echt thuis. En door haar zoon Sammy kwam er nog groente in ook.

014 ROZEN EN FRAMBOZEN

Zowel jaren zeventig activist (Hoog Catharijne), als cultureel-antropoloog en Midden-Amerika-specialist, maar bij ons vooral een robuuste en strategisch werkende tuinder. Een gesprek met Henk Vreekamp.

En verder...

006 Over Ons

012 Vogels tussen de Dahlia's

018 Arie Aardworm

020 'Koken met Evert'

022 Van het bestuur

025 Over de schooltuintjes

026 Column

027 Lief en Leed

029 Voorrang bij inhalen

030 Prikbord

OVER ONS

De tuinen die na de winter waren opgezegd, hebben aan het begin van de zomer allemaal al weer een nieuwe pachter gekregen. Want na een stille winter, was er in het voorjaar ineens een enorme toename van het aantal aanmeldingen. Het was ook wel een enorm inspirerend en heerlijk warm voorjaar. Jammer dat dit in de zomer niet heeft doorgezet. Na een soort van zomerreces beginnen de aanmeldingen ook nu weer gestaag binnen te lopen, zodat er eind augustus al weer een nieuwe voorlichtingsronde voor aspirant-leden van start moet gaan.

De volgende veranderingen hebben plaats gevonden:

Tuin 4 is kortgeleden opgezegd door Karel Heijmans. De tuin vormt min of meer een geheel met tuin 5 en gaat al jaren door voor één van de best verzorgde tuinen van ons complex. Overname daarvan schept dus best wel verwachtingen en verplichtingen. Maar Sabine Horsting en haar man durfden het aan en zwaaien vanaf januari 2012 de scepter over tuin 5. Gert van Essen houdt dan tuin 4 zelf onder zijn hoede.

Tuin 20 is van Renée van Gelderen overgegaan naar Lucy de Haas en Cees Wolterbeek. Samen hebben zij de tuin al een geheel nieuwe en eigen uitstra-

ling gegeven. In de korte tijd dat ze deze tuin pachten, zijn er al veel zweetdruppeltjes gevallen. En dat in de op twee-na-slechtste zomer sinds de start van de weermetingen.

Tuin 54 iis overgegaan van de familie Meulenhof naar Martijn van der Linde. De tuin was een echte kinder/familietuin met een flinke lap ravotgras en een boomhut. Benieuwd wat Martijn ervan gaat maken.

Tuin 55 heeft de heer Philips tot zijn grote spijt moeten opzeggen omdat zijn ogen te slecht werden om te tuin te kunnen blijven onderhouden. De tuin is gegaan naar Janet de Jonge en Bart Jan Hoeijmakers.

Tuin 56 is naar aanleiding van een vervelend incident door het bestuur eenzijdig opgezegd aan de heer Haselkamp. De tuin is vervolgens gegaan naar Ben en Margreet Papendorp, die alles flink onder handen aan het nemen zijn. Dit alles op de voet gevolgd en becommentarieerd door de buurman op tuin 57, die overigens ook de nodige hand- en spandiensten verleent.

WB, AvdB

Ledenadministratie

EHEC EN WIJ

Eind juli meldde het Robert Koch Instituut – het Duitse RIVM – dat de EHEC-uitbraak in Duitsland definitief voorbij was. Sinds begin mei beheerste de zogenoemde EHEC-crisis het nieuws. Er vielen 52 doden door de geheimzinnige E-coli bacterie en vele miljoenen kilo's groente werden vernietigd. De bacterie werd aangetroffen op allerlei kiemgroentes als taugé en rode bietenspruiten. Men vermoedt dat de bacterie via een biologische tuinder uit Hamburg in ons voedsel terecht is gekomen. De Hamburgse tuinder wijst daarentegen weer naar Egyptische fenegriekzaden. Ook deden verhalen de ronde dat de bacterie via mest in ons eten is beland.

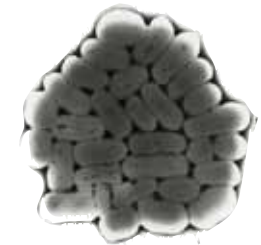
Biologisch tuinieren, dat doen wij toch ook? En wij gooien toch ook wel eens wat stalmest op ons land? Help! Nooit meer groenten uit eigen tuin? Moeten we nu massaal overstappen op viooltjes en lathyrussen?

Het is verleidelijk om mee te gaan in alle mediaverhalen. Mest kun je gemakkelijk de schuld geven. De intensieve veehouderij deugt toch al voor geen meter met al die dieren in veel te kleine hokken die constant antibiotica krijgen. En kastomaten die nooit met hun voetjes in de echte klei staan, kunnen ook niet gezond zijn! Maar een beetje onderzoek leert al snel dat het werkelijk barst van de speculaties over mogelijke oorzaken:

rauwe groente, besmet vlees, biogassen, etc. Er zijn zelfs mensen die beweren dat Al-Qaida de verspreider zou zijn...

Feit is dat op dit moment nog altijd niet is achterhaald hoe de bacterie in ons voedsel terecht is gekomen. Bovendien was de Duitse E-coli bacterie zeer zeldzaam. Het beste advies lijkt daarom om gewoon door te tuinieren en vooral je eigen groenten te verbouwen en op te eten. Zolang je maar blijft doen wat je altijd al deed: voor het koken je handen wassen, groenten wassen, schone snijplanken en messen gebruiken en vooral rauw vlees apart houden.

SB

EEN BOERIN OP HOGE HAKKEN

Interview met Gertia Haerkens

Regelmatig vinden we in de mail post van onze nieuwe secretaris Gertia Haerkens. De ene keer vraagt ze ons namens het bestuur vriendelijk om taarten te bakken, de andere keer of we een tuinhekje willen plaatsen. En die regelmatige herinneringen helpen: steeds meer mensen voelen zich verantwoordelijk voor het reilen en zeilen van de vereniging. Eerlijk is eerlijk, Evert Muntslag, onze voorzitter, heeft haar vasthoudend en charmant als altijd voor deze taak gestrikt. Maar het enthousiasme komt toch helemaal van Gertia zelf.

Gertia: 'Toen Evert me voor het eerst vroeg, zei ik meteen nee. Ik voelde er niets voor om 's avonds bestuursvergaderingen te moeten notuleren en dan een oppas te moeten nemen voor mijn zevenjarige zoon Sammy. Ook de tweede keer hield ik voet bij stuk. Maar toen hij de derde keer langs kwam en me vertelde dat hij speciaal voor mij een taak had gemaakt die ik vanuit huis kon doen, kon ik niet meer weigeren. Dat vond ik zo tof.'

Gertia is zuinig op haar tijd. Ze werkt overdag als recruiter bij een grote au-

toimporteur, wat betekent dat ze mensen bij banen zoekt, en verder besteedt ze al haar tijd als alleenstaande moeder aan haar zoon Sammy. Samen met hem tuiniert ze in de uiterste oosthoek van ons complex. Daardoor zit ze zo ongeveer op de snelweg. Dat was in het begin wel even wennen. Maar ze is zo blij met haar tuin dat ze het lawaai op de koop toe neemt. Tuinieren is heel belangrijk voor haar. Dat komt: ze groeide op in Brabant, op een stuk grond van vier hectare, met appel- en notenbomen. Daar mocht ze al toen ze klein was altijd het gras maaien 'met zo'n tractortje'. Gras maaien is dan ook haar passie. En sinds anderhalf jaar kan dat weer. Maar daartussen is veel met haar gebeurd.

Veranda

Gertia: 'Ik heb tot mijn 21e thuis gewoond. Maar op een gegeven moment ging ik naar de grote stad, naar Nijmegen, naar de Detailhandelsschool. Daarna heb ik met mijn eerste vriend een makelaarskantoor opgezet. Toen dat mis ging, kwam

ik Theo tegen, die in Utrecht woonde. Ik had in die tijd een mooie baan, en een huis met een tuin, dus kwam hij bij mij wonen. Binnen een jaar waren we getrouwd en was ik zwanger. Maar toen kreeg hij heimwee naar Utrecht. Hij had daar nog een geweldig, maar klein huis aan de gracht. We gingen daar wonen, alleen: dat werkte niet met een baby. En ik had geen tuin meer. We verhuisden uiteindelijk naar een mooi groot huis bij het Spoorwegmuseum, met een prachtige veranda, én een tuin, waar ik lekker gras kon maaien. Het huis was eindelijk zoals ik het wilde. En toen liep ons huwelijk spaak. Ik was het liefste meteen terug naar Brabant gegaan. Maar omdat ik het belangrijk vond dat mijn zoon zijn vader zou blijven zien, kon ik niet terug. Daarom heb ik in de buurt een huisje gezocht, en uiteindelijk vond ik iets naar mijn zin, maar wel zonder tuin. Ik heb alleen een plaatsje. Ik heb dat anderhalf jaar aangezien. Maar ik stierf daar langzaam. Ik weet nu dat ik eigenlijk altijd een boerin op hoge hakken ben geweest. Het zijn hele mooie woninkjes, maar voor iemand als ik die van het platteland komt, was dat niks. Toen attendeerde iemand me op Bloeyendaal. Ik ben hier naartoe gefietst, en ik dacht meteen: 'dat is het'. Dat is nu anderhalf jaar geleden. Ik ben nog wel naar een ander park gegaan, aan de andere kant van de Berenkuil, maar daar hadden ze een jaar wachttijd, dus dat ging niet door. Ik had een gesprek met Evert, waarin ik vertelde over mijn boerenachtergrond, maar ik moest toch eerst een paar tuindiensten draaien. En toen kwam dit huisje vrij. Later begreep ik dat het al een tijd leeg stond. Ik zat natuurlijk met

de snelweg en ben ook eerst op allerlei tijdstippen hier geweest om te luisteren hoe het voelde. Maar het belangrijkste was toch dat ik eindelijk een tuin zou hebben. In mijn situatie was dat perfect. Ik nam hem. Ook voor Sammy. Hij zorgde er meteen voor dat hij zaadjes kreeg en die gingen we samen zaaien. Ik kwam dan wel van het platteland, maar ik had nog nooit iets op laten groeien. We hadden bloemen, fruitbomen, en dat gras dus, maar groenten helemaal niet. Dat doet Sammy nu voor me. Hij heeft zijn moeder hier helemaal gek zien worden van blijdschap. Dit is nu mijn stukje platteland. Ik schakel dat verkeerslawaaï gewoon uit. De vrijheid hier is zo belangrijk voor me, dat ik het verkeer veel minder hoor. Je keert in jezelf, heb ik gemerkt. Dat hoor je ook wel van fietsers. Ik heb dat nu met de tuin.'

Therapie

'Tuinieren bleek heel therapeutisch voor me te zijn om de scheiding te verwerken. Ik heb hier gesjouwd en gespit. Het zweet liep over mijn rug. Ik vond het heerlijk. Daarna ben ik pas het fijnere werk gaan doen, zoals bloemen en groenten. Zo voelde ik het heel langzaam weer de goede kant op gaan met me. Ik werk hier nu ook wel eens met mijn I-phone – ik doe veel met arbeidsmarktcommunicatie en sociale media, met Twitter, LinkedIn, Facebook en Hyves, en dat kan ook van hieruit.'

'Ik zit al tien jaar in recruitment voor opdrachtgevers. Vorig jaar ging het mis, en verloor ik mijn baan. Door de crisis letten veel meer bedrijven op de centen. Ze kun-

nen zelf ook met sociale media personeel zoeken. Ik vond dat alleen maar logisch. Maar het was wel heftig. Ik ben opgevoed met het idee dat je moet werken om vrij te zijn. Mijn vader rolde dat over de hele familie uit. Hij wilde thuis tegen zijn eigen boom kunnen piesen. Hij heeft ons duidelijk gemaakt, dat je dat, als je hard werkt, ook kunt bereiken. Hoe moet dat dan als je niet werkt? Dan ben je een nietsnut. Hij heeft dat nooit zo gezegd, maar impliciet wel. Ik had sinds mijn 20e nog nooit zonder werk gezeten. En in één keer was dat er dus niet meer. Toen dacht ik: 'erger dan die scheiding kan het gewoon niet worden.' Ik vond werk opeens helemaal niet meer zo belangrijk als ik ooit dacht. Na een half jaar heb ik gelukkig weer een baan gekregen. Ik blijf nu om Sammy heen werken.'

'Ik heb dat halve jaar opgevat als een soort sabbatical. Ik vond het heerlijk. Ik ben toen zó vaak in de tuin geweest. Daarom is de tuin in mijn leven een enorme verrijking. Ik gebruik hem op heel veel manieren. En ik vind het zo fijn voor mijn zoon dat hij hier lekker kan sjouwen. Hij heeft hier een trampoline. En ik heb hier een hakblok, want ik heb een open haardje thuis, waarvoor ik hout moet hakken. Van de groentebedden die hier ooit waren heb ik een groot grasveld gemaakt. Teus, de buurman, heeft me daarbij geholpen en grasmatten voor me ingekocht en gelegd. Daarna heb ik er niets meer aan gedaan. Het ziet er prachtig uit. Sammy heeft zijn eigen tuin met korenbloemen, juffertjes in het groen, lupinen, kruiden, aardbeien en zonnebloe-

men – want die vond hij zo mooi in de schooltuintjes. En ik heb mijn gras.'

Grote liefde

'We hebben een perenboom, want ik ben gek op fruitbomen. Maar ook kruisbessen. Dat is zo leuk met een klein kind: wanneer leert die tegenwoordig nog om kruisbessen te eten? We hebben erom gevochten. Daarom hebben we ook tomaatjes, komkommers en paprika in de kas. Daar maken we kadootjes van voor de juf op school. Dat is ook leuk van een eigen tuin, je kunt altijd iets weggeven. Voor het eerst van mijn leven heb ik zelfs appelmoes gemaakt. Met zo'n draaizeef. Dat had ik vroeger alleen mijn oma zien doen.'

'Ik vind het hier een heel warme omgeving. Ik hield erg van het samen broodjes en soep eten na de tuindiensten. Dat is belangrijk. Vergeet niet: er zitten hier nogal wat alleenstaande mensen. En het zijn wel allemaal gelijkgestemden. We hebben allemaal één grote liefde, en dat is de tuin. De een doet het meer op recreatiebasis, en de ander kweekt groenten. Wie je verder bent, maakt hier niets uit.'

PT

VOGELS TUSSEN DE DAHLIA'S

De tuin van Berry en Anke van der Tol is niet te missen. Hij grenst aan de parkeerplaats en in het midden staat een grote palmboom. Maar niet alleen deze exoot maakt een blik op de tuin de moeite waard, ook de vele bloeiende dahlia's en het vrolijke gekwetter van alle vogeltjes zorgen dat een voorbijganger met plezier een blik op de tuin werpt. Het is duidelijk, hier wordt veel werk verzet. De drijvende kracht achter al het moois is Anke, zo bekend ook haar man: 'alle eer gaat voor honderd procent naar mijn vrouw!'

Anke tuiniert al lang bij onze vereniging, sinds 1996 heeft zij hier haar vaste stekje. Ze vertelt dat het in het begin erg veel werk was. 37 kuub grond hebben ze op de tuin gegooid, voordat ze aan de slag konden gaan. Daarna heeft het nog ruim een half jaar geduurd, voordat ze het echt een beetje onder controle hadden. Ankes geheim is goed luisteren naar mensen die verstand hebben van tuinieren en vervolgens hard werken. Heel hard werken! 'Schoffelen alleen is niet voldoende, je moet het onkruid echt met wortel en al weghalen. En ook in het najaar moet je tijd aan de tuin besteden. Alles netjes opruimen, daar heb je in het voorjaar ook weer plezier van.' Anke heeft nog een tijdje een andere tuin erbij gehad om groente te verbouwen, maar dat was niet meer te combineren, vanwege de vakantie-reizen die zij in de zomer maakten. Toch verbouwt ze in haar kas nog wel tomaten en

komkommers. En af en toe experimenteert ze, bijvoorbeeld met kousenband en een cashewboomje in haar kas.

Polonaise

Berry en Anke hebben de vereniging in de afgelopen vijftien jaar behoorlijk zien veranderen. Ze vertellen: 'Tegenwoordig zijn er veel meer mensen die niet komen om te tuinieren, maar alleen om te recreëren. Het gevolg is dat hun tuin al snel vol met onkruid staat. Recreëren kun je beter op een camping doen.' En ook bespeuren ze minder saamhorigheid op de vereniging. 'Vroeger hielpen de mensen elkaar als er bijvoorbeeld een huisje opgeknaapt moest worden, dat zie je nu minder.' Berry ziet dat nog wel bij de vrijwilligers van stichting Bloeyendaal: 'Die doen echt goed werk!'

Saamhorigheid en bovenal gezelligheid is er zeker wel in het tuinhuisje waar we aan de koffie zitten. Halverwege het gesprek komt een vriendin binnen, die vroeger ook een tuin op de vereniging had. En even later schuift ook hun schoonzoon aan voor een colaatje. Zijn ouders hebben ook een tuin en hij maait twee keer per week het gras. Berry en Anke vertellen dat er altijd veel vrienden langskomen. Gewoon voor een praatje en de gezelligheid. Ook hebben ze wel eens feestjes op de tuin gegeven, zoals die keer toen ze een grote partytent naast hun huisje

hadden neergezet. Veertien man familie is daar toen op luchtbedden blijven slapen. Maar voor het slapen gaan, hebben ze eerst nog een paar rondjes polonaise over het terrein gelopen.

Boerderij

Als hun schoonzoon vertelt dat hij een dierenambulance op de Oostbroekselaan zag staan, komt het gesprek al snel op dieren. Anke is er gek op. Ze vertelt dat ze soms zelfs liever met dieren samen is dan met mensen. Berry zegt dat hij stapels vakantiefoto's heeft waar Anke op staat met weer een gordeldier, leguaan of krokodil. Tijdens een vakantie in Costa Rica redde zij zelfs met blote handen een slang! Onze ringslangen hebben in ieder geval één grote fan op de vereniging! Berry zelf gaat niet zo ver mee in de liefde voor de dieren. Hij zal er goed voor zorgen, maar hoeft niet zo nodig een hond of kat. Alleen de fret die ze thuis hebben mag blijven. Wel is ook hij dol op de vele vogeltjes in de tuin. In en om de voederbakjes die aan hun priel hangen barst het letterlijk van de vogels. Vinken, roodborstjes, putters en spechten zingen Berry en Anke daar ieder moment van de dag vrolijk toe. Als ze de tijd zou hebben en het zou mogen, dan zou Anke het liefst een kleine boerderij beginnen op ATV Stadion. Dan kunnen we binnenkort ook een paar geiten, varkens en kippen begroeten op ons terrein...

SB

Lazen we in de vorige edities nog over alle initiatieven om bijen en ringslangen naar ons terrein te lokken, zonder er ook maar iets voor te doen hebben we er een nieuwe vriend bij: de kleine bonte specht! Hij werd – met zijn familie – gesignaleerd in de tuin van de familie van der Tol.

Kleine bonte spechten zijn niet veel groter dan een huismus en zijn dol op insecten. Al klimmend langs een boomstam pikken ze op de boombast om er torretjes en kevers achter vandaan te peuteren. Je herkent het vogeltje aan zijn zwart met witte strepen. Vader specht heeft bovendien een rood petje. Vooral tijdens hun broedperiode, vanaf maart, kun je ze geregeld horen. Ze maken dan het overbekende Woody Woodpecker-geluid. Ze geven de voorkeur aan een bosrijke omgeving met zachte boomsoorten als wilgen en berken, maar af en toe kom je ze ook tegen in de buurt van je voederbakje. Het leuke aan de kleine bonte specht is dat het een standvogel is, dus als hij eenmaal ergens zijn thuis gevonden heeft, is het een blijver. Nu maar hopen dat zijn grote broer ook besluit om eens een bezoek te brengen aan ATV Stadion.

SB

EEN HONKVASTE ZWERVER

Op bezoek bij Henk Vreekamp

Als we na de begroeting onze ogen over de moestuin laten dwalen zegt Henk, haast verontschuldigend: 'Ik houd van dicht bebouwen, dat scheelt onkruid. De planten goed tegen elkaar aanzetten, dan komt er weinig licht bij de grond.' De start van een gesprek met Henk Vreekamp, al zo'n 20 jaar toegewijde tuinder bij ATV Stadion.

Een rondje door de tuin van Henk. Een robuuste tuin, met weinig opsmuk: ordelijk, overzichtelijk en met de dichte bebouwing voorzien van een duidelijke signatuur. 'Een beetje een boerentuin, zoals vroeger thuis'. Langs de tuin een windkering van laurier, jostabes en andere bosschages, die gezamenlijk garant staan voor een stukje privacy. Over elk groentebed heeft Henk wel iets te vertellen. Over de pastinaak, die pas ver in het najaar geoogst wordt, en die ooit een belangrijk bestanddeel was van de

hutspot tijdens het Leidens Ontzet. 'Dat weet bijna niemand', zegt Henk, 'maar het is toch echt zo.' Over de Chinese kool die dit jaar groeit als een tierelier, in tegenstelling tot de sperziebonen. Een paar bedden verderop ligt het restant van de kapucijnplanten te drogen, hoog boven de grond opgetast, zodat de wind er onderdoor kan. 'Ik haal ze pas weg, als alle bladeren in de aarde zijn verdwenen'.

Jaarlijks doet Henk een experiment met een nieuw gewas. Dit jaar is dat de schorseneer. 'Eigenlijk ook volgend jaar, want de schorseneer is een tweejarige. Lastig te verbouwen, ze zijn lang en dun en zie ze maar eens heel uit de grond te krijgen.' Tussen de groenten door toch nog bloemen: een bed rozenstruiken. 'Rozen zijn een hobby voor mij, ik moet ze nodig snoeien. Ze staan er ook als voedsel voor de bijen'.

Strategisch.

Achter de composthoop groeit stevig riet, bijeen gebonden, zodat de stengels recht groeien. Aan het eind van de zomer wordt het riet geoogst, van bladeren ontdaan en de stelen worden gedroogd. Het volgende voorjaar doen ze dienst als steun voor de stokbonen. Zelfvoorzienend!

Twee keer per jaar spit Henk de tuin: in de herfst met de drietand, in het voorjaar met de spade. Elk jaar gaat er een kuub tuinaarde over de tuin. Geen mest. Met als gevolg een vruchtbare losse mulchlaag. Om de afwatering te bevorderen loopt de tuin een beetje af, richting sloot. Kan je doen met een sloot naast je tuin. En dit alles is niet vanzelf gekomen, dit is beleid! Het valt nauwelijks op, maar het is wel het resultaat van vele jaren consequent en aandachtig tuinieren. 'Strategisch denken', zegt Henk.

Frambozen

Het tuingereedschap van Henk ziet er perfect uit, alles opgeslagen in een grote kist. Geen kruimeltje aarde te bekennen daar. 'Als je je gereedschap schoonmaakt, doe dat dan vooral niet met een sopje. Zoals vrouwen misschien geneigd zijn te doen schoonmaken, schuren en invetten dus'.

Tuinieren heeft Henk van zijn moeder geleerd. Als jongetje van drie jaar mocht

hij al de tuinbonen toppen, herinnert hij zich. Dat was zijn eerste kennismaking met de moestuin.

Zijn gymnasiumdiploma dankt hij ook aan de moestuin: hij zat te studeren naast een struik zalige frambozen, zo werd huiswerk nog een beetje aantrekkelijk gemaakt. Uiteindelijk is hij afgestudeerd als cultureel antropoloog met als specialiteit de Caraïben en Midden-Amerika. Daarnaast is Henk informatiekundige en hij werkt als ZZP-er op het gebied van journalistieke informatieverwerving en organisatorische communicatie. Dat alles met dank aan de frambozen.

Actie

Henk heeft altijd getuinierd. Vroeger verbouwde hij zijn groente achter de Utrechtse kraakpanden waar bekenden van hem woonden. 'Kwestie van tegels lichten (Hofland!), de grond geschikt maken et voilà.' Hoewel al 20 jaar honkvast bij ATV Stadion zegt Henk meerdere malen: 'Eigenlijk ben ik een zwerver, ik heb weinig nodig en ik red me altijd wel weer. Onthechten is ook iets wat mijn belangstelling heeft'. En dat geldt ook voor actievoeren. Henk schroomt de barricaden niet. In zijn studie jaren was hij een van de drijvende krachten achter Muurkrant Utrecht. Deze krant ontstond in 1970 en was o.a. gericht tegen de komst van Hoog Catharijne en de kaalslag van de stad die daarmee gepaard ging.

En ook heden ten dage dringt zich de problematiek van de ruimtelijke ordening op, want wat gaat er gebeuren met de A27? Het zou maar zo kunnen dat de verbreding van deze weg rakelings langs, of zelfs óver een gedeelte van de tuin scheert. Wordt het niet eens tijd voor actievoeren? Met een beetje meer verenigingszin van de tuinders valt er van alles te ondernemen, vindt Henk. En over verenigingszin gesproken: het interieur van ons verenigingsgebouw kan wel een moderner jasje gebruiken. Wat te denken van een samenvoeging van de keuken en de bar? Meer aandacht voor de kook- en eetfunctie zou een geweldige oppepper voor het verenigingsgebouw zijn. Een beetje zichtbaar is dat al als Ria de mensen na de tuindienst om zich heen verzamelt aan de gedekte tafel. Het pand moet beter benut worden, met een beetje goede wil, gemeenschapszin en een beetje geld is er iets heel moois van te maken. 'Het gebouw is door de jaren heen steeds waardevoller geworden, we kunnen er nog jaren mee voort'. Het mag duidelijk zijn: Henk twijfelt sterk aan een nieuw verenigingsgebouw.

Terug naar z'n tuin. De oogst gaat voor groot deel in de vriezer. Voor tweederde wel te verstaan. Een derde gaat naar het tuinmaatje, een collega tuinder die geen tijd heeft voor een eigen tuin.

Ergens spijt van? 'Nee, ik kan het niet bedenken'. O ja, toch wel: 'ik heb nog

nooit gevlogen. Als piloot, wel te verstaan. Hoog in de lucht krijg je een volledig beeld, heb je overzicht, fantastisch. Ik ben ook jaren alpinist geweest, prachtig, zo hoog en het uitzicht rondom, geweldig!'

Wensen?

Henk hoopt zo oud te worden als de leeftijd die hij zichzelf heeft toebedacht. Maar die verklapt Henk niet. 'En o ja, een zeismaatje, iemand die het leuk vindt om te helpen de slootranden te zeisen en de heggen te snoeien'.

AdM

ARIE AARDWORM

Beste Luitjes,

Eerst was het lange tijd gortdroog en toen kwam het hemelwater met bakken uit de lucht zetten. En zo gaat het maar door. Het lijkt wel Jantje huilt, Jantje lacht. Maar ik zeg het zo, luitjes, je kan beter het water d'r heen dragen dan dat je moet lopen hozen. Zo is het toch.

We moeten het weer nemen zoals het komt. Daarover hebben we niks in te brengen. En zo kan ieder omstebeurt huilie-huilie doen over het weer en is het zeiken democraties verdeeld.

Nou over een andere sjapieter. Die konijnen. Ik krijg d'r onderhand een punthoofd van. Wanneer gaan julluitjes daar wat an doen? Kom op. Jullie hebben toch pootjes of benen heet dat bij jullie. Ins de benen. Want weet je wat het geval is? Deze medeaardwezens, ze hebben een paar eigenschappen waar ik Arie Aardworm echt wel honderd keer helemaal niets mee kan. Hun manieren van doen is helemaal niet mijn ding. Ze piesen

mijn aardwormhol vol en ze leggen vanuit hun poepgaatje rozijnen her en der. Niet te zuinig. Stinken dat het allemaal doet, het is een soort van chemische oorlogvoering. Ik Arie wor gewoon weggepest. Wat er nog bijkomt, die gasten hebben de graaf- en knaagziekte. Net kleine kinderen. Wat je ze wel moet nageven: rekenen kennen ze als de beste vooral het onderdeel vermenigvuldigen. Daar zijn ze heer en meester in. Ik zie het aan jullie snoet: Hoe bedoel je? Denk nou eens na! Ken je die uitdrukking "bij de konijnen af." Ja hè, hè, we zijn waar we wezen motten. Ze zijn experts in hogere rekenkunde. En dan gaan ze niet met de tafel van twee, zo van twee keer twee is vier. Nee, die dames- en herenkonijnen denken in grote getallen. Ik, nederige Arie, doe jullie een idee aan de hand, een Werkgroep Konijnen. Die uiteindelijk uitkomt op een bord met klanken. Klankborden all over the place. En maar klanken geblazen. Een soortement Toetie Saaksie. Ik zeg maar wat. Eigenlijk wil ik me ner-

gens tegenan bemoeien. Maar met die roepoeters en trommelaars op dat feessie, hoe heette dat ook weer, oja ik weet 't al, Groen-Moet-Je-Doendag hebben mijn vrouwtjie Alie en ik heel wat afgeswingd. Sjongejonge wat was dat gezellig. Wat is er trouwens mis met aardkleuren? Volgende keer een Lekker-Bruin-Op-De-Tuin-dag.

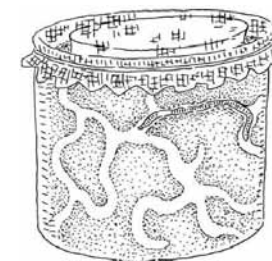
Door al het gedoe met die konijnen heb ik bij mijn punthoofd ook nog wat bulten d'r bovenop bij. Je wil namelijk af en toe boven de grond welis een luchie happen. En wat merkt Arie? Elke keer als ik boven wil kommen stuit ik mijn harsens tegen takken en allerlei tuinzooi. Soms wijk ik uit naar de slootkanten en ook daar stuitert mijn lieve koppie tegen een takkenberg. Luitjes, ik kom d'r niet doorheen. Zo maken jullie het er Arie niet gemakkelijker op. Ik weet het niet zo gauw. Benne jullie overgegaan van natuurlijk naar wild tuinieren? ATV Stadion Jungletuinieren. Julluitjes mogen dit bestwel met Arie overleggen, en

hem informeren, communiceren. Of is dat enkelt voor menswezens met e-mail? Jullie hebben toch allerhande prachtige infoborden. Trouwens wat vinden de schouwers ervan. Ach ondanks alles: ik vind jullie toch lief.

Luitjes, hoe dan ook, ik Arie en de famielje hebben een topvakantie gehad. Jullie ook?

Ik zou zeggen tot de volgende keer en hou jullie taai.

Groetjes van Arie Aardworm.

‘KOKEN’ MET EVERT

Het seizoen is ten einde. Soms hebben we van het een weinig en van het ander veel meer dan we in één keer op kunnen. Je kan dat laten weggroten waar je bij staat. De oplossing is: bewaren. Maar dat is een kunst op zich. Elk product heeft zijn eigen aanpak. En daar ga ik het dit keer over hebben.

De ui

Uien worden één keer per jaar geoogst. Veel uien die in de winkel liggen zijn dus lang, soms al wel een jaar in bewaring. Wij moeten dat ook kunnen. Waar moeten we op letten?

1. Kies goed pootmateriaal

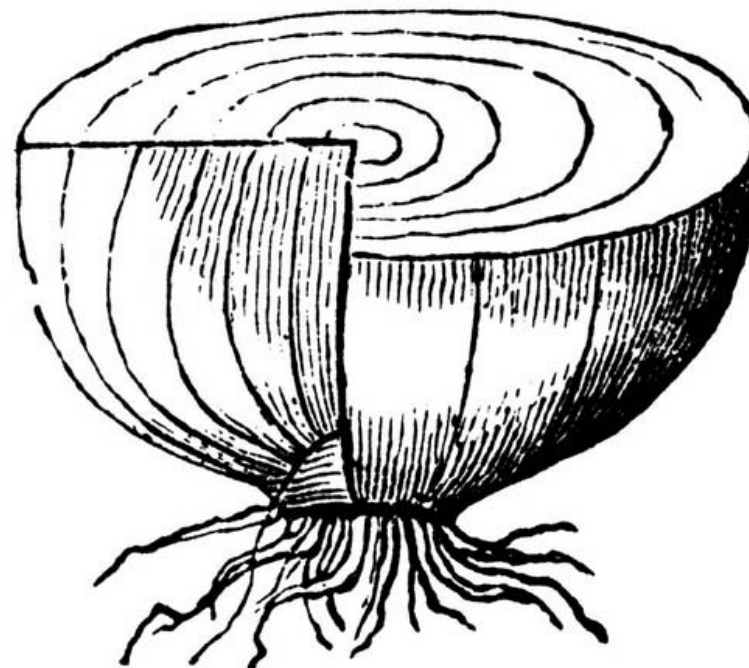
2. Oogst de uien niet te laat, uiterlijk eind augustus eerste week september. Langer wachten gaat ten koste van de kwaliteit. De nachten en ochtenden worden dan kouder en vochtiger. Op het land gaat het loof van de uien aan het eind van hun groeiseizoen uit zichzelf omvallen: het strijken. Je kan een handje helpen maar dan, niet te dicht boven de bol zeker 3 à 4 vingers (10 cm) erboven ombuigen. Uien kunnen tot de oogsttijd op het land blijven drogen, anders gezegd afsterven. Als je een droge nazomer hebt, kan het loof lekker drogen. Want hoe natter je de uien oogst hoe groter de kans op bacteriën. Het mooiste is oogsten bij droog weer, dat je de uien makkelijk uit de grond kan trekken. Het proces van drogen dat op het land is gestart, moet je thuis voortzetten.

Zelf droog ik mijn uien op het terras op dat deel waar de zon het eerste en het langst op schijnt. Het is handig

om het in een platte doos te doen. Als er in droge dagen toch nog een bui tussendoor komt kan je de bak met uien gauw en makkelijk naar binnen halen en als het weer droog is ze ook snel weer buiten zetten. Stop niet te gauw met drogen. Je mag als het weer het toelaat best wel 1 maand of langer doorgaan voor je ze opslaat. Sla de uien donker, koel en droog op. En ook nog luchtig. Alle uien met enige schade laat je buiten de berging. En controleer regelmatig, je ruikt het gauw genoeg als het mis gaat.

Soms raken sommige uien in bewaring toch rot, waar ligt dat dan aan ?

- De wortelvlieg/uienvlieg, die zat al tijdens de groei in de ui en in de berging gaat die gewoon door met zijn klus.
- Te vroeg geoogst en niet lang genoeg gedroogd voordat de uien zijn opgeborgen.
- Slecht pootgoed.

Allium cepa

De naam ui (*Allium cepa*) (ook wel ajuin of juin genoemd in Zuid-Nederland en Vlaanderen, en siepel in Noord-Nederland) wordt meestal gebruikt voor *Allium cepa*, ook de tuinui genoemd. Het is een plant uit de lookfamilie (*Alliaceae*).

De ui is een bolgewas en is verwant aan de sint-jansui, prei, bieslook en knoflook. Deze bolgewassen slaan voedsel op in een bol die de winter overleeft en daardoor kunnen ze als eerste planten in de lente boven de grond komen en bloemen vormen en zich voortplanten. Bolgewassen bevatten veel suiker, waardoor ze niet snel doodvriezen en lang zonder voedsel kunnen.

Veel succes met de uien.

Van het bestuur

Schouw

In april is op de mededelingenborden en via de mail de schouw van eind mei aangekondigd. Jan v/d Leeden en Wil Brakkee hebben alle tuinen nagelopen en maakten een schouwverslag. Harry (hoofd complexbeheer) en Evert Muntslag (voorzitter) hebben het verslag met hen besproken. De informatie van algemene aard is aan alle leden bekend gemaakt (mail en mededelingenborden). Harry en Evert hebben naar aanleiding van de beoordeling 12 tuinleden opgeroepen, en de bevindingen rond hun tuin besproken en afspraken gemaakt. Veel van de aangesprokenen zijn hard aan de slag gegaan. Eén tuinlid heeft aangegeven te stoppen met tuinieren, een ander gaat er over nadenken of de tuin niet beter kan worden opgesplitst. Eén tuinlid is aangezegd te stoppen omdat de verwaarlozing chronisch is, ondanks belofte van beterschap. Er was ook nog sprake van verzuim van tuindiensten.

Toegangshekjes

In het schouwrapport staat dat veel toegangshekjes ontbraken of krakkemikkig zijn. Voorstel: in het najaar klussen om toegangshekjes te maken. Dan krijgen de bezitters van de nieuwe hekjes de materiaalkosten voor hun rekening. Inmiddels hebben tien leden zich opgegeven. Twee andere leden overwegen mee te doen met klussen.

Tuindiensten

Gewoonlijk kijken Harry en Evert na 8 sessies de presentielijst na. Recent bleek dat 18 tuinleden meestal 1 tuindienst had-

den gemist. We hebben allen benaderd en ze halen/haalden de tuindienst in.

De opkomst bij tuindiensten wordt steeds beter. Wat zijn onze mogelijkheden met de tuinleden om ons complex te beheren? We draaien dit jaar 40 tuindiensten van 26 februari tot 3 december, verdeeld over 133 tuinnummers. De inzet van de 100 tuinleden levert ons op jaarbasis 100×10 (5 leden \times 2 uur) = 1000 man/vrouw-uren aan tuindiensten. Door het jaar heen hebben we minstens 20 aanmeldingen, die in het kader van de introductie 2 tuindiensten draaien. Dat zijn 40 tuindiensten. In totaal zijn dit 80 werkuren.

Er zijn 33 tuinleden die vanwege andere activiteiten op ons complex zijn vrijgesteld. Dit wordt redelijk gecompenseerd door de maatschappelijke stages. Door het seizoen heen; 5 bij de zaterdagse tuindiensten ($5 \times 30u = 150 u$) en 5 bij de maandagploeg; ook weer eens $5 \times 30 u = 150 u$. Met de maandagploeg erbij gerekend komen we als inzet van arbeid ruim over de 1500 werkuren. Dit zou zeker aan de staat van ons complex te zien moeten zijn.

De maandagploeg

Dit is een club die flink wat werkzaamheden op het complex voor haar rekening neemt. Maar deze groep wordt door allerlei omstandigheden steeds kleiner. Een voorstel van Jan v/d Leeden is om binnen onze vereniging gericht te werven. Voorts extern via de media en via de vrij-

willigerscentrale. Binnen het bestuur is er ook geopperd om los te komen van alleen de maandagochtend. We kunnen denken aan taakgericht werken, bij voorbeeld een groep die zich alleen maar bezig houdt met slootkanten of natuurlijke beschoeiing.

Konijnenplaag

Jarenlang hadden we geen last van konijnen, maar nu wel. Het zijn er zo veel dat ze overdag frank en vrij over het terrein rondhuppelen. Na overleg met deskundigen kwam als oplossing: tot 1 m hoog afsluiten van buitenhekken, zodat er geen toestroom van buiten meer mogelijk is. Bart Gijsen gaat zich met hulp daarvoor inzetten. Dan volgt het bestrijden van de populatie op het terrein.

Kapvergunning bomen op de individuele tuinen

Leden die een grote boom op hun tuin hebben die echt tot last is, kunnen dat bij de complexcommissie en de voorzitter melden. Als dat nodig is, kan daar een kapvergunning voor worden aangevraagd. Om kappen in de toekomst o.a. voor de nieuwe tuinder te voorkomen: plant geen bomen op je tuin die zo groot uitgroeien dat ze later tot last zijn (en moeten worden gekapt).

Veiligheid

Er zijn op initiatief van het bestuur diverse zichtbare en niet zichtbare maatregelen genomen. Ook zijn er afspraken gemaakt. Tot nu toe zijn er geen inbraken meer ge-

weest. Met de politie is ook de afspraak gemaakt dat ze surveilleren. Een gemotiveerde agent rijdt regelmatig over ons complex. Tot nu toe zijn er geen inbraken meer geweest.

Afvalprobleem

Georganiseerd door de activiteitencommissie hebben tuinleden enige jaren achtereen een cursus composteren kunnen volgen. Er is veel takkenafval en tuinleden gooien her en der op het terrein daarboven op, ook nog groenafval dat gecomposteerd kan worden. We zitten op die manier met een afvalprobleem. Tuinleden wordt verzocht op hun tuin een composthoop aan te leggen en zo mee te werken aan vermindering van afvalbergen en bemesting van eigen grond. De komende schouw zal de composthoop een onderdeel van de schouw zijn. Het bestuur zelf heeft een versnippermachine aangeschaft om takken te versnipperen. Dat is goedkoper dan telkens een loonwerker met machine in te huren om onze takken te versnipperen.

De A27

Jan v/d Leeden heeft uitgezocht hoe het traject gaat lopen. Op de kaart bekeken, zal ATV Stadion geen terrein verliezen vanwege verbreding van het traject. Deze verbreding is een lange termijn zaak. Uiteindelijk zou die pas in 2017 haar beslag krijgen. Voor het bekijken van de kaart en nadere toelichting verwijs ik naar Jan v/d Leeden.

Activiteiten van dit jaar

RTV Utrecht

In de periode 22 maart t/m 22 juni had RTV Utrecht een lenteserie. In dat kader zijn er op en rond ATV Stadion filmopnames gemaakt en uitgezonden.

24 april - Paasviering met kinderen

Er is flink geknutseld en eieren gezocht en gevonden. Het was een leuk idee van Sebastiaan Westphal en is voor herhaling vatbaar.

9 mei - Voorjaarsmarkt

Op 9 mei was er tussen 12.00 en 14.00 weer onze - door de activiteitencie georganiseerde - jaarlijkse voorjaarsmarkt. Aanbod van o.a. standjes met planten en koffie met heerlijk gebak. Het weer werkte ook mee aan het succes.

29 mei - Dag van het Park

Ook dit jaar hebben we deelgenomen aan de Dag van het Park. Het weer was mooier dan vorig jaar en we hadden dan ook veel meer gasten. Rondleidingen op ons complex, kraampjes met info, open winkel, planten werden te koop aangeboden en het terras had koffie met diverse soorten gebak en salades. Die vonden gretig aftrek zo zelfs dat we aan het eind van de dag de late bezoekers moesten teleurstellen.

12 juni - Groen Moet je Doen Dag

Eerste Pinksterdag 12 juni was ATV Stadion net als andere groene zones vanaf 13.00 open voor bezoekers (rondwandelen en zich laten informeren). Vanaf volks-

tuincomplex De Driehoek bij het Lachen-de Paard startte om 12.30 uur een groene fietstocht die langs diverse locaties ging. Deze tour is rond 17.00 uur bij ons feestelijk afgesloten. Er waren heerlijke hapjes dranken en live blaasmuziek van Tutti Saxie. Al met al een succesvolle afsluiting. De beelden (en geluid) zijn alsnog te bekijken op: ATV-Stadion-feestelijke afsluiting Groen moet je Doen-2011.

Voor de toekomst staan nog ter nadere invulling:

Donateurs Vroeger hadden we donateurs, we hebben een actuele lijst gemaakt van oud-leden die we gaan benaderen.

Fruitplukdag

16 oktober - Wereldvoedseldag Op die dag vraagt de FAO wereldwijd aandacht voor voedselzekerheid in de wereld. Op tal van plekken worden wereldmaaltijden geserveerd op basis van wat de aarde voorbrengt (biologisch). Ook wij zullen als volkstuincomplex kijken hoe daar op eigen wijze bij stil te staan. Bij voorbeeld een spreker uitnodigen, mogelijk in combinatie met een maaltijd voor belangstellenden.

25 september - Barbecue We gaan dit doen als afsluiting van het seizoen en een gezellig samenzijn van allen die op vakantie zijn geweest. Een groepje tuinleden gaat met de voorbereiding aan gang.

Aardappelkillers en trotse ouders

We hebben weer een fantastisch schooltuinjaar gehad. Tijdens de lessen geen enkele keer regen gehad, dat is toch bijzonder. Wij als begeleiders (José, Wil, Petra, Gert en Anneloes) beginnen er steeds meer zicht op te krijgen wat handig is en hoe we het moeten aanpakken. Het gaat dan ook steeds soepeler en gestructureerder lopen. En, al zeg ik het zelf, het gaat er ook steeds mooier en gezelliger uitzien. Je merkt dan ook dat ouders en kinderen steeds vaker ná schooltijd en in de weekenden op de tuin komen, om te kijken, de tuin te verzorgen of gewoon om gezellig te picknicken.

Dan kan het ook gebeuren dat je in hete tijden ineens alle tuin-

stoelen rond de waterton vindt, alwaar een stelletje jongens met elkaar verkoeling heeft gezocht voor de hete voeten, na het 'harde werken'. In het logboek staat in quasi dreigende letters: de aardappelkillers waren hier! Met een 'dode' aardappel ernaast. Ach ja, jongenshumor. Ze hadden wel de tuintjes verzorgd en ongetwijfeld veel plezier gehad bij de voorpret van onze schrik. Onze pret was minstens even groot toen we de volgende les hun gezichten zagen bij de melding dat we met spoed de aardappels moesten rooien omdat er aardappelkillers actief waren. Met elkaar hebben we hoe dan ook onvergetelijke momenten. En zonder het te merken leren ze zó veel: over tuinieren, over samenwerken, over inspanning leveren als je iets wilt bereiken, over je afhankelijkheid van het weer, over dieren en planten, over blijdschap en voldoening bij het oogsten, over respect voor de natuur, over jezelf.

Tot aan de herfstvakantie gaan we nog even verder, om de laatste oogst (courgette, pompoen, mais, bruine bonen, tomaten en de kruiden) binnen te halen en te verwerken.

AvdB

COLUMN

Beste tuinders

Veel van jullie zijn op vakantie geweest en hebben genoten van een welverdiende rust. Nou wij: mijn man, de kinderen en ik waren in Griekenland. En hebben er genoten van het prachtige landschap, het heerlijke eten en de aardige mensen.

We zijn ook op zoek geweest naar zaden en hebben het een en ander gekocht. O.a. plukandijvie, reuzenradijs en Griekse kousenband. De peulen kunnen wel 80 cm lang worden en zo te zien ook dikker. Ook heb ik mega-knoflookbollen meegenomen. Die zijn om aankomende september te poten.

Op de lentemarkt heb ik veel planten, zaden en stekjes verkocht. En kreeg veel reacties van tuinleden over mijn planten zoals de klim- en ronde courgettes, olijfkomkommer, oerbiet, steeluitjes en de 3 in 1 sla. En niet te vergeten; al mijn geweekte en ingemaakte spullen werden goed gekocht.

Op de parkendag was er op ons tuincomplex van alles te beleven: een rondleiding en de werkers van het terras hadden taart gebakken. Ook waren er salades en stokbrood met franse kaas te koop.

Dan nog natuurlijk de "Groen Moet je Doen Dag" Evert had voor muziek gezorgd en naast onze eigen appeltaart ook nog voor drie verschillende soorten Surinaamse cake. Er zijn zeker zo'n 80 a 100 mensen geweest. Die hebben genoten van een drankje, de salades, stokbrood en de franse kaasjes.

Dit alles vond ik een leuke periode om op terug te kijken. Nou ik hoop nog te horen hoe de oogst bij jullie is geweest. Wij smullen op dit moment al goed van wat uit onze tuin komt.

Tot de volgende keer

Marijke Delvel

Lief en Leed

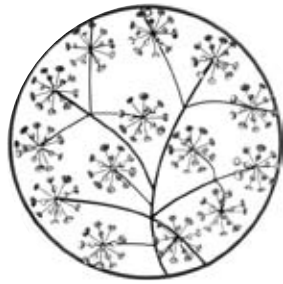
Nina

In het voorjaarsnummer van Bladgroen heeft u de bijdrage van Lief en Leed moeten missen. Door omstandigheden kon het niet meer geplaatst worden. Daarom deze aflevering een soort van inhaalslag.

Onze voorzitter zei tijdens de nieuwjaarsreceptie dat het ledenbestand van de vereniging sterk aan het verjongen is, omdat er zoveel nieuwe jonge mensen zich aanmelden voor een tuin. Gelukkig maar, anders was het snel gedaan met de vereniging natuurlijk (al zijn er mensen die daar anders over denken). In ieder geval is het leuk dat dit ook klopt in wel heel letterlijke zin, want in de afgelopen periode zijn er weer twee tuin-baby's geboren. In januari Nina, dochter van Tessa Lavrijsen (tuin 88) en in februari Lucy, dochter van Floor van Doornik (tuin 49). Het prachtige en enthousiaste geboortekaartje met foto die ze aan de vereniging hadden gemaaild was zo omvangrijk dat het bijna 2 weken lang de mailbox heeft verstopt, voordat duidelijk werd dat het aan de bijlage lag.

In het voorjaar heeft mijn overbuurman Chris, wiens achternaam ik niet ken, maar die samen met Lenie Visser tuiniert op tuin 29, een by-pass operatie gehad. Gelukkig is alles goed gegaan, maar het herstel duurt toch even, wat knap lastig is als er een tuin ligt te wachten om gespit en bebouwd te worden. Dan zie je met lede ogen de toenemende aftakeling aan. Maar wat is nu het mooie aan dit verhaal? Deze situatie kwam de heren van Essen en Heijmans (tuin 4/5) ter ore, waarop zij spontaan de hele tuin voor Chris en Lenie omgespit hebben. Lof!

Aan het begin van de zomer is de oude overbuurman van de vereniging, die recht tegenover het speelveld woont, overleden. De meesten van ons zullen zich hem wel kunnen herinneren als de man met de grote zwarte zonnebril die zo vaak in de serre van het huis zat. Vanuit de vereniging hebben we uiteraard de familie ons medeleven betuigd en voor een boeket gezorgd op de begrafenis. Dit werd zeer gewaardeerd.

VOORRANG BIJ INHALEN over verhuizen op ons complex

Ook onze eigen Ina van Dommelen, van de winkel, moest even verwend worden met een bloemetje. Ze heeft in het ziekenhuis gelegen omdat ze verlost moest worden van een gezwel op haar hoofd. Ze heeft daar een zeer modern kapsel aan over gehouden, dat iedereen erg leuk vindt. En verder gaat het gelukkig weer helemaal goed met haar.

Met de tuindiensten en op de maandagochtend missen we op dit moment de bekende aanblik van Joop Klinkenberg, met sigaar, op de traktor. Als gevolg van een TIA mist hij het zicht in één oog, waardoor hij niet meer mag autorijden. Maar de scootmobiel (van zijn vrouw) mag blijkbaar nog wel, want daar zag ik hem gelukkig weer mee over de tuin racen. Mét sigaar. En met een beetje geluk herstelt het oog zich misschien nog weer?

Tenslotte was daar nog Addy de Meij die het nodig vond om van haar fiets te vallen en een hersenschudding op te lopen. Lief en Leed heeft gezorgd voor een doosje overheerlijke bonbons om het leed te verzachten. Want, chocola helpt bij alles, kan ik uit ruime ervaring zeggen.

Ter afsluiting mag ik laten weten dat Gijs Rosbag de bloemen van de vereniging erg op prijs heeft gesteld en dat deze zijn herstel enorm bevorderd hebben. Hij is weer elke zaterdag present om de tuindienst van koffie en thee te voorzien en heeft praatjes voor tien. Je zou voor je plezier tuindienst gaan draaien, alleen al om na afloop aan de keukentafel soep en broodjes te mogen eten bij Gijs en Ria.

Iedereen een mooi najaar gewenst en blijf vooral gezond! En er is nu wetenschappelijk vastgesteld: tuinieren is gezond als je geniet en werkt met mate... of mag ik dat laatste niet zeggen van de schouwcommissie?

Take care.

Anneloes van den Brink

anneloesvandenbrink@ziggo.nl
(06-51142077)

Hoe gaat dat, je hebt een tuin op het complex en je wilt naar een andere tuin verhuizen. Daar zul je zo je redenen voor hebben. Je laat niet voor niets een stukje grond achter dat je voor kortere of meestal langere tijd hebt bewerkt en beplant.

Intern verhuizen van de ene naar de andere tuin is mogelijk, maar er zijn wat spelregels en voorbehouden. Voorwaarde is altijd dat de oude tuin in ordentelijke staat wordt opgeleverd, zulks ter beoordeling van het bestuur.

Welnu je hebt een tuin zonder enige opstal (huisje, schuur of kas) en je oog valt op een vrijkomende tuin, dan word je met voorrang behandeld. Dat geldt zowel voor lege tuinen als voor tuinen met een huisje. De pacht op de oude tuin eindigt op het moment dat de nieuwe tuin wordt overgedragen (via het sluiten van de pachtovereenkomst).

Heb je echter een tuin met enige lichte opstallen (schuurtje en/of kas) en je wilt naar een andere tuin verhuizen, dan dien je op het moment van het aanvaarden van de nieuwe tuin deze opstallen verwijderd te hebben. Mochten op het moment van verhuizen naar de andere tuin deze opstallen nog aanwezig zijn, dan vervallen deze aan de vereniging, tenzij anders wordt overeengekomen (bv. omdat afspraken zijn gemaakt met nieuwe huurders van deze tuin).

Andersom kan evenwel ook gebeuren. Je hebt een tuin met een huisje en je wilt naar een lege tuin, om wat voor redenen dan ook. Hier geldt dat je pas voor een nieuwe tuin (met voorrang) in aanmerking komt na verkoop van het huisje. De overdracht hoeft dan nog niet te hebben plaats gevonden. Pas na verkoop van huisje kan huurovereenkomst van deze tuin worden beëindigd. Belangrijk is te vermelden dat geen optie genomen kan worden op een tuin zolang de oude tuin met huisje niet in een vergoederd stadium van verkoop is.

De meest ingewikkelde situatie doet zich voor als je van een tuin met huisje naar een andere tuin met huisje wilt. Dan ga je naar een vergelijkbare situatie. Er is dan bij de oude tuin sprake van koop en verkoop, en ook bij de nieuwe tuin. Het is waarschijnlijk dat je oog is gevallen op een huisje en tuin, terwijl je het eigen huis niet eens te koop hebt aangeboden.

In dit geval is het raadzaam om het bestuur te raadplegen, dat in dit soort situaties als makelpunt optreedt. Het risico is anders groot dat een nieuwe tuin gepacht wordt en een huisje gekocht, terwijl de pacht van de oude tuin met huisje blijft doortikken. En het onderhoud van die tuin een probleem wordt.

En in twijfelgevallen nooit inhalen, maar het bestuur raadplegen.

JD

PRIK BORD

VOORSTEL

Iedereen zit wel eens met een klus die hij niet alleen kan of wil doen. Omdat veel mensen alleen tuinieren en niet iedereen handige vrienden heeft, kan dat lastig zijn. Tijdens het gesprek met Gertia kwamen we erop dat we een ruilbeurs voor klussen op zouden kunnen zetten. De een kan goed afvoeren aanleggen, de ander bessenjam maken. Zo zouden we elkaar goed kunnen helpen. In het gesprek met Henk Vreekamp komt ter sprake dat hij een zeismaatje zoekt. En Gertia zou graag geholpen worden met haar keuken. Graag komen we dus in contact met mensen die bij een ander willen klussen. Gertia kan vraag en aanbod bij elkaar brengen via de website.

TAARTENBAKKERS GEZOCHT

Vanwege het grote succes van vorig jaar zoeken we weer enthousiaste taartenbakkers (m/v), die dit seizoen één of twee keer hun favoriete taart willen bakken. Elke zaterdag is er weer koffie en taart op het kleine terras (bij het winkeltje)! De intekenlijst ligt gereed!

Informatie: Lieneke Helm, tuin 13A. Mobiel: 06-24969031

BARBEQUE 25 SEPTEMBER

Zo sta je nog aan het begin van het tuinseizoen, en zo komt het eind in zicht. We sluiten dit tuinjaar af met een barbecue! We verwachten jullie om 16.00 uur bij het verenigingsgebouw. Er is genoeg te eten, te drinken en ... muziek. Geef je op voor 18 september. Bijdrage 6 euro p.p. Kinderen tot 12 jaar gratis.

Aanmelden bij Arie Smulders: a.smulders@zonnet.nl of 06-4234980. Ben je vegetariër? Geef dit dan bij je aanmelding door.

colophon enzo

Bladgroen is een onafhankelijk orgaan van A.T.V. Stadion. Verschijnt 4 maal per jaar in een oplage van 160 stuks. De herfst Bladgroen verschijnt begin november. Inleverdatum van kopij is 15 oktober. Bijdragen van tuinders zijn van harte welkom op bladgroen@hetnet.nl

Redactie

Staese Baars
Pauline Terreehorst
Jan Deering
Tessa Lavrijsen
Addy de Meij

E-mail adres

BLADGROEN
e-mail: bladgroen@hetnet.nl

Ook werkten mee:

Anneloes van den Brink
Woudi Blok
Evert Muntslag

Contactgegevens van de vereniging

A.T.V. Stadion
Postbus 85235
3508 AE Utrecht
atvstadion@hetnet.nl
www.atvstadion.nl

A.T.V. Stadion bestuur

* Evert Muntslag (voorzitter)
030-2711160 (tuin 31)
* Marjolein Steeman (penningmeester)
030-2716958 (tuin 27)
* Harry Smit (complexbeheer)
030-2314770 (tuin 25)
* Gertia Haerkens (secretariaat)
* Ineke ten Hoedt

The logo for TPG POST is a stylized speech bubble shape. It consists of a thick black line that starts at the top left, goes diagonally down and to the right, then horizontally to the right, then diagonally down and to the left, and finally horizontally to the right again. The text is centered within this shape.

TPG POST

Port betaald

Port Payé

Pays -Bas

**Afz.
A.T.V. Stadion
Postbus 85235
3598 AE Utrecht**